

Flygtningenævnet stadfæstede i februar 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk hazara fra Jaghori, Gazni provinsen, Afghanistan. Ansøgeren har oplyst, at han er tidligere shia muslim og nu søgende kristen. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgerens fader arbejdede som vagt for kommandant Bash Habibullah, og han blev i den forbindelse dræbt af Taliban i 2007. Fire år senere, i sommeren 2011, opstod en jordkonflikt med ansøgerens nabo, en general ved navn Toran Hassan, idet naboen rykkede skellet mellem deres jord til egen fordel. I forbindelse med jordkonflikten slog ansøgeren naboens søn over benet med en spade. Ansøgeren har oplyst, at han arbejdede for kommandant Bash Habibullah, men at han blev udsat for forsøg på voldtægt og derfor forlod jobbet. Ansøgeren har videre oplyst, at han under sit ophold i Grækenland fattede interesse for kristendommen, at han kom i en kirke for at få mad og for at bede, og at rygtet herom nåede hans landsby i Afghanistan. Ansøgeren har endvidere oplyst, at han for omkring 14 dage siden har opnået kontakt med præsten i [kirken A], som i en skriftlig erklæring har angivet, at ansøgeren har deltaget i gudstjenester, gået til nadver, og at han har deltaget i andre kirkelige aktiviteter.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter, at han vil blive dræbt af sin nabo i Afghanistan grundet en jordkonflikt eller henrettet af de afghanske myndigheder på grund af ansøgerens interesse for kristendommen.

Flygtningenævnet lægger efter den stedfundne aldersafgørelse til grund for sagen, at ansøgeren på tidspunktet for nævnsrådet er fyldt 20 år. Nævnet bemærker, at ansøgeren under nævnsrådet fremstår tilstrækkelig moden til at asylsagsbehandlingen kan fremmes, uanset at han efter det oplyste har påklaget Udlændingestyrelsens aldersafgørelse til Justitsministeriet. I øvrigt bemærker Flygtningenævnet, at ansøgeren efter sine egne oplysninger skulle være født [i vinteren] 1996 og derfor er fyldt 18 år på tidspunktet for nævnsrådet.

Flygtningenævnet bemærker vedrørende ansøgerens jordkonflikt, at nævnet ikke kan afvise, at ansøgeren og hans familie har haft en konflikt med naboen om skellet mellem ejendommene, og at ansøgeren har slået naboens søn med en spade over benet. Ansøgeren har imidlertid fået oplyst, at sønnen nu er afgået ved døden, hvilket han har fået at vide af en kammerat fra sin hjemby ved navn Asif. Endvidere har ansøgeren oplyst, at hans moder og søskende nu bor i Pakistan. Flygtningenævnet finder efter en samlet vurdering ikke, at jordkonflikten har en sådan karakter og intensitet, at der er grundlag for at antage, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i reel risiko for overgreb fra naboens side.

Flygtningenævnet kan ikke lægge til grund for sagen, at ansøgeren har lånt 10.000 USD i Iran af en person, som tilbød at hjælpe ham til Europa imod at ansøgeren skulle tilbagebetale lånet, og hvis han ikke gjorde dette, ville vedkommende tage sig betalt i ansøgerens jord. Forklaringen fremstår ikke sandsynlig, idet ansøgeren ikke har været i stand til nærmere at redegøre for betingelserne for lånets afvikling.

For så vidt angår spørgsmålet om ansøgerens påberåbte tilhørsforhold til kristendommen bemærker Flygtningenævnet, at ansøgeren har forklaret, at han i Grækenland opsøgte en kirke for at få mad og ro. Da ansøgeren kom til Danmark, har han ikke i omkring et års tid fortaget noget aktivt for at søge oplysninger om kristendommen eller for at gå i kirke. Han har således først for 14 dage siden fået kontakt til en præst [i en mindre by]. Ansøgeren er efter sine egne oplysninger ikke konverteret til kristendommen, men er dog efter sine egne oplysninger søgende og har efter præstens oplysning deltaget i forskellige aktiviteter af kristen karakter.

Flygtningenævnet kan ikke lægge til grund for sagen, at dette skulle være kommet til hans hjemområdes kendskab. Efter ansøgerens forklaring traf han en kammerat fra hjemområdet i Grækenland ved navn Farid, som selv var konverteret, og som på et tidspunkt tog til Afghanistan og oplyste, at ansøgeren havde været i en kirke i Grækenland. Herefter tog Farid tilbage til Grækenland. Ansøgerens forklaring herom fremstår usandsynlig og kan ikke lægges til grund for sagen. Ansøgeren har herefter ikke sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller være i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse fra december 2015

Flygtningenævnet udtalte bl.a.:

Efter ansøgerens udsendelse har De ved e-mail til Flygtningenævnet af [sommeren] 2015 videresendt Deres anmodning til Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, idet De har anført, at anmodningen til Udlændingestyrelsen tillige bedes blive betragtet som en anmodning om genoptagelse af asylsagen. De har som begrundelse for anmodningen blandt andet henvist til, at ansøgeren søgte kontakt med den kristne kirke i Grækenland, hvorefter hans interesse for kristendommen udviklede sig i Danmark. Endvidere har De henvist til, at ansøgeren, som ikke på noget tidspunkt har haft kontakt til et muligt netværk i Afghanistan, frygter den øgede indflydelse fra Taliban, som tidligere har begået folkedrab på hazara-folket, og at ansøgeren som kristen vil være i en særlig risiko. Ydermere har De henvist til en konkret nævnssag, hvor den pågældende ansøger tillige som asylmotiv har henvist til, at han i Danmark var konverteret til kristendommen.

Vedlagt genoptagelsesansøgningen er seks udtalelser fra henholdsvis [kirken A] v/præst [KK], frivillig [JK], [kirken B] v/præst [SK], familien [P], fængselspræst [PB] samt familien [E]. Fem ud af de seks udtalelser fremsendte De ved e-mail af [sommeren] 2015 til FN's Menneskerettighedskomiteé.

Flygtningenævnet skal meddele, at nævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen.

Nævnet har herved lagt vægt på, at anmodningen om genoptagelse og de medfølgende udtalelser m.v. først er fremsendt til nævnet [i sommeren] 2015, efter at ansøgeren var blevet udsendt til Afghanistan [i sommeren] 2015 og således ikke længere opholdt sig her i landet. Da ansøgeren således ikke opholder sig her i landet, anses hans asylsag for afsluttet.

Det bemærkes i den forbindelse, at nævnet i perioden efter [foråret] 2014, hvor FN's Menneskerettighedskomiteé fremsendte ansøgerens klage af [vinteren] 2014 til Danmark, og indtil modtagelsen af genoptagelsesanmodningen af [sommeren] 2015, hvor ansøgeren allerede var udsendt af landet, ikke har modtaget nogen oplysninger vedrørende ansøgerens religiøse overbevisning eller aktiviteter hverken fra Dem, fra ham eller fra andre. Imidlertid vedrører flere af de udtalelser, som er vedlagt genoptagelsesanmodningen af [sommeren] 2015, forhold og begivenheder, som ifølge det oplyste har fundet sted i løbet af denne periode. Dette gælder eksempelvis udtalelsen fra [kirken A] v/præst [KK] af [foråret] 2015, hvoraf blandt andet fremgår, at ansøgeren i perioden [sommeren] 2014 til [slutningen] 2014 deltog i gudstjenester og andre aktiviteter i kirken, og at han i [sommeren] 2014 deltog i en kristen sommerlejr, samt udtalelsen fra præst i [kirken B] [SK] af [sommeren] 2015, hvoraf blandt andet fremgår, at ansøgeren i al den tid, der er gået siden hans dåb, så vidt det har været muligt, har deltaget i alle arrangementer i kirken, herunder gudstjenester og midtuge-arrangementer, teenage- og ungearrangementer, minilejr og en national lejr.

Disse oplysninger kunne således have været fremsendt til nævnet i god tid forud for udsendelsen, men blev først fremsendt, efter at ansøgeren var udsendt.

Det bemærkes i den forbindelse endvidere, at ansøgeren i hele perioden siden sagens behandling i Flygtningenævnet i [vinteren] 2014, og indtil udsendelsen rent faktisk fandt sted, har været repræsenteret ved en professionel partsrepræsentant, nemlig ved advokat, med særdeles stor erfaring med behandling af asylsager for Flygtningenævnet, som således er bekendt med vigtigheden af, at nævnet hurtigst muligt gøres bekendt med eventuelle nye oplysninger i sagen. Dette gælder så meget desto mere i en sag som den foreliggende, hvor det må påregnes, at ansøgeren kan sendes ud af landet med meget kort varsel, såfremt han antræffes, idet der er nedsat spærrekort på ham med henblik på frihedsberøvelse og udsendelse til Afghanistan. Alligevel fremsendte De ikke de omhandlede oplysninger til nævnet straks efter, at ansøgeren blev anholdt [i sommeren] 2015 og frihedsberøvet med henblik på udsendelse, men først efter at han rent faktisk var blevet udsendt. Som anført blev nævnet således først på dette tidspunkt bekendt med de omhandlede oplysninger.

Nævnet finder i denne sammenhæng anledning til at fremhæve, at indhentelsen af adskillige udtalelser fra præster m.v. vedrørende ansøgeren og hans religiøse overbevisning og aktiviteter til brug for ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c samt fremsendelsen af samme udtalelser til FN's Menneskerettighedskomiteé og til støtte for Deres genoptagelsesanmodning til nævnet også viser, at De – som ansøgerens professionelle partsrepræsentant – i høj grad er bevidst om, at sådanne oplysninger kan have betydning for sagens behandling. Hertil bemærkes, at De i Deres brev af [sommeren] 2015 til komitéen har fremhævet, at ansøgeren [i sommeren] 2015 vil blive tvangsmæssigt udsendt. Det er derfor uforståeligt, at oplysningerne ikke er fremsendt til nævnet før efter udsendelsen. Da de imidlertid ikke blev gjort gældende for nævnet forud for ansøgerens udsendelse, har De og ansøgeren ikke givet nævnet mulighed for at forholde sig til disse oplysninger.

Det bemærkes herved, at en stillingtagen til betydningen af de fremsendte oplysninger ville forudsætte, at nævnet havde mulighed for at høre ansøgerens nærmere forklaring om de nye oplysninger vedrørende hans forhold efter indgivelse af klagen til FN's Menneskerettighedskomiteé og frem til udsendelsen.

For så vidt angår de oplysninger vedrørende ansøgerens forhold i perioden frem til tidspunktet for klagen til FN's Menneskerettighedskomiteé, som også fremgår af de nye udtalelser fremsendt til støtte for genoptagelsesansøgningen, skal nævnet tilsvarende henviser til, at disse oplysninger kunne have været fremsendt til nævnet forud for udsendelsen, men også først blev fremsendt, efter at ansøgeren var udsendt. Nævnet finder derfor også for så vidt angår disse oplysninger at måtte afvise at foretage en nærmere vurdering af deres indhold, idet nævnet dog for en god orden skyld skal bemærke, at der på flere punkter er uoverensstemmelser mellem de oplysninger, der fremgår af de nye udtalelser fremsendt til støtte for genoptagelsesansøgningen, og ansøgerens egne oplysninger til sagen. Dette gælder blandt andet præst [SK]'s oplysninger i udtalelse af [sommeren] 2015 om forløbet frem til ansøgerens dåb. Ansøgeren har således under mødet i Flygtningenævnet [i vinteren] 2014 forklaret, at han først inden for de sidste 14 dage forud for nævnmødet og efter mødet med den beskikkede advokat – som fandt sted [i starten] 2014 – havde fået kontakt med en præst. Dette fremgår tillige af en udtalelse fra præst [HFH] af [vinteren] 2014, som er vedlagt klagen til FN's Menneskerettighedskomiteé. Endelig fremgår det af det fremlagte dåbsbevis, at ansøgeren blev døbt [i vinteren] 2014, det vil sige 12 dage efter nævnmødet. Ansøgerens forløb fra den allerførste kontakt med en præst i Danmark, og indtil dåben var fuldført, har således højst været 23 dage.

Flygtningenævnet kan i øvrigt vedrørende nævnets bevisvurdering af ansøgerens asylmotiv og ophold i Grækenland samt Danmark i øvrigt henviser til regeringens processkrift af [efteråret] 2014, der vedlægges i kopi.

Hvad endelig angår oplysningerne om ansøgerens nuværende situation i Afghanistan skal Flygtningenævnet bemærke, at behandling af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 forudsætter, at ansøgeren opholder sig i Danmark.